

Közeleti havilap

DUNAMOCSI

HÍRNÖK

RÖLUNK
SZÖL!

III. évfolyam. 27. szám

2013. május

„AMIT NEM ÍRNAK LE, AZ MINDIG ELVÉSZ” Gál Sándor

Búcsú a ballagó kilencedikesektől

ÚTRAVALÓUL TŐLEM NEKTEK...

"ÉS ÉREZZÉK EGY KÉZFOGÁSRÓL RÓLAD,
HOGY JÓT AKARSZ ÉS TE IS TISZTA, S JÓ
VAGY.

EGY TEKINTETÜK ELHITESSE VÉLED,
SZÉP DOLGOKÉRT ÉLSZ ÉS ÉRDEMES
ÉLNED."

(VÁCI MIHÁLY)

OSZTÁLYFŐNÖKÖTÖK, GRAJSZKY
KRISZTINA.

A 2013-as tanév ballagói: Gula Tibor, Csicsó Ferenc, Mezei Gyula,
Csontos Attila, Sándor Lajos, Danázs Barbara, Tallósi Zsolt Ákos.

Helytállás a gátaikon 3. oldal

Süttőiekkal közös táborozás 7. oldal

Havonta megjelenő közeleti lap. Kiadja Dunamocs község önkormányzata. Szerkesztő: Rácz Kálmán PhD. Telefon: 0905 970 976.

E-mail: hirnok@post.sk. A szerkesztőség várja a polgárok cikkeit, hozzászólásait, javaslatait.

www.facebook.com/DunamocsiHirnok

A tanácsteremből jelentjük

➡ Beszámoló a tervezett beruházások alakulásáról

A polgármester beszámolt arról, hogy a 176 000 € hitelkeret – amely több hitelszerződésből áll – a bank által jóváhagyásra került. A közvilágítás ügyében már elkezdődtek a megelőző munkálatok, a 24. hét folyamán (azaz

ezen a héten) valószínűleg megkezdik az új lámpatestek felszerelését. A szerelési munkák előtt és alatt az egész falu területén lebotolják azokat az ágakat, amelyek belelőgnak a villanyvezetékekbe, valamint újrafestik a fém lámpaoszlopokat a főút mentén. A közvilágítás teljes cseréje kb. három hétig fog tartani. Ezután mindenhol működni fognak a lámpák (a gyártó 10 év garanciát vállal) és éjjel sem kell kikapcsolni a közvilágítást.

Az iskola és az egészségügyi központ fűtésének és világításának modernizációja szintén a terv szerint halad, a műszaki állapotfelmérés és a rajzok elkészültek, három héten belül szintén kezdődik a kivitelezés.

Az iskolai étterem átépítése – azaz az óvoda átköltöztetése – szintén a 24. hét folyamán elkezdődik, a Kovil már meg is kezdte az átköltözést a tűzoltószertár épületébe. Mindegyik projekt kivitelezése a terv szerint halad és szeptemberre befejeződik.

Szintén a beruházások közt szerepelt a közlekedési táblák cseréje. A jelzőtáblákat a hivatal megrendelte, a napokban megérkeznek és kihelyezésre kerülnek. Rendeződik a Templom utca gondja is, a bérházakhoz bevezető út elejére kikerül a „3,5 t felett behajtani tilos” jelzés.

➡ A Szent István-napi falunap időpontjának és programjának újratárgyalása

A polgármester tájékoztatta a testületet arról, hogy a falunap előzőleg jóváhagyott dátumát azért szükséges megváltoztatni, mert az előző testületi ülést követően kapta az önkormányzat az értesítést, hogy a falunap megrendezésére beadott pályázatra 21.000 €-t sikerült megnyerni. A pályázati kiírás címe „Testvértelepülések találkozója”, vagyis nem egyszerűen a

dunamocsi falunap megrendezésére szolt, hanem fő célja a testvértelepülések kapcsolatának erősítése, illetve új testvérkapcsolatok létrehozása. Ennek alapján teljesen megváltozik a program is. A három napos rendezvényre Magyarországról (Süttö, Kocs) és Csehországból (Boskovice) is várunk vendégeket, akiknek szállást és teljes ellátást kell biztosítani. A programszervezéssel a Diákhalózat rendezvényszervező csapata lett megbízva, a pontos programot a kul-

turális bizottsággal együtt állítják össze.

A dátum megváltoztatása azért is szükséges, hogy – a beadott pályázatnak megfelelően – a két magyarországi testvértelepülésünk, Süttö és Kocs küldöttsége is részt tudjon venni. Az eredeti időpontban náluk is ünnepek vannak, illetve akkor fellépőket, zenekarokat is nehéz találni.

A három napos program rengeteg kísérorendezvénnyel – kiállítások, gyermekprogramok, versenyek, kézművesek – és neves fellépőkkel kerül megrendezésre. A kulturális bizottság az ünnepség új dátumának az augusztus 30.–31., szeptember 1. hétvégét javasolta.

A javaslatot a testület egyhangúlag jóváhagyta.

Az előző évek hagyományait követve a koszorúzással egybekötött ünnepi megemlékezés augusztus 17-én, szombaton kerülne megrendezésre a Milleniumi Emlékműnél, a katolikus templomkertben.

➡ A közterületek kaszálásának megbeszélése

A polgármester beszámolt a képviselőknek, hogy több panasz érkezett a fűnyírás miatt. A rendelkezésre álló gépekkel, és a már csak napi 4 órában alkalmazható közmunkásokkal nem lehetett időben levágni az összes közterületet. Ráadásul idén esős és meleg volt a tavasz nagy része, szokatlanul gyorsan nőtt a gaz, és bizonyos területeket sürgősen kellett rendbe tenni – pl. ágenda előtt a templomkertet és környékét, búcsú előtt a főteret és környékét, a tavaszi hadjáratkor mindkettőt.

Még alapesetben is rengeteg költséggel jár ez a munka: gépek vásárlása, karbantartás, üzemanyag, damil, stb. Ezért arra kérte a képviselőket, tegyenek javaslatot a fűnyírás hatékonyságának növelésére. A vita során több javaslat elhangzott: szóba került új, fűnyíró kistraktor beszerzése, amellyel a nagyobb területeket gyorsabban lehetne nyírni. Több képviselő támogatta azt a javaslatot is, hogy azok, akik a házuk előtt az utcán lenyírják a fűvet, kapjanak engedményt a szemétszállítási díjból. Az is felmerült megoldásként, hogy tavasszal, amikor legégetőbb a fűnyírás, a község béreljen nagyobb teljesítményű gépeket néhány napra. Mindegyik megoldásnak van előnye és hátránya is, ezért a testület úgy döntött, hogy – mivel idén talán a nehezezen már túl vagyunk – ősszel tárgyalja meg újra a kérdést, amikor pontosabban látjuk, mennyi plusz kapacításra van szükség, és ez mennyibe kerül.

➡ Beszámoló közhasznú munkások körüli problémákról

Az elmúlt időszakban egyre szaporodtak a panaszok és a problémák a

község közhasznú

munkáival kapcsolatban. Az „Egyéb”

programpontok közt a polgármester elmondta, hogy nyíltan vagy burkoltan többen panaszkodtak a közmunkások – vagy közülük néhány személy – munkájára, hozzáállására. Hangsúlyozta, hogy a közmunka végzése önkéntes, aki megfelel a törvény szerinti feltételeknek, annak is kérvényt kell benyújtania, hogy belépessen a programba. Heti 20 óra munkavégzésért havi 63 € jár. Ez nem az önkormányzat költsége, a közmunkások a bért egyenesen a munkaügyi hivataltól kapják. Mivel az önkormányzat segíteni szeretne a nehéz helyzetben lévőknek, mindenkit alkalmaz, aki ezt kéri. Így jelenleg 42 közmunkás dolgozik, akiknek a koordinálása, a ledolgozott órák ellenőrzése, a munkavégzés ellenőrzése, munkaeszközök biztosítása és a munkaügyi hivatal felé a havi kimutatások kidolgozása komoly feladat.

Sajnos azonban sok esetben az elvégzett munka mennyisége és minősége kívánnivalót hagy maga után. Ezen túl az elmúlt két héten két alkalommal is névtelen feljelentés történt az önkormányzat ellen, hogy nem a törvényeknek megfelelően alkalmazza a közmunkásokat, illetve hogy erőszakkal kényszeríti őket a szerződésükben nem szereplő feladatok elvégzésére. A feljelentések mindkét esetben azonnali helyszíni ellenőrzéssel jártak, ami esetenként 3–4 óráig tartó vizsgálatot jelent (a munkások hollétének ellenőrzése, valamint a teljes adminisztráció – szerződések, jelenléti ívek, igazolások stb. – ellenőrzése). A polgármester elmondta, hogy az ellenőrzések és a vizsgálatok végeredményét még nem kaptuk meg, a község állásfoglalását a munkaügyi hivatalban szóban, majd írásban is ismertette. Az eredményről a következő ülésen számol majd be. Azt is közölte a képviselőkkel, hogy júliustól csak annyi közmunkást alkalmaz a község, amennyire feltétlenül szükség van, és olyan jelentkezőket, akiknek a hozzáállása és az elvégzett munka minősége megfelelő.

➡ Az „Egyéb” programpont keretében továbbá:

– A polgármester tájékoztatta a képviselőket az árvízvédelmi intézkedésekről. A testület aktualizálta a község árvízvédelmi tervét, és kijelölte a védekezésre mozgósítható csapatokat, összesen 38 főt.

– elfogadta Csehi József képviselő javaslatát, hogy az egészségügyi központ főbejáratánál jól láthatóan helyezték el a hivatal nyitvatartási óráit, valamint a hivatal ajtajára helyezzenek el csengőt, hogy azokon a napokon, amikor nincs ügyfelfogadás, a sürgős ügyben érkező ügyfelek tudjanak jelezni.

HELYTÁLLÁS A GÁTAKON

- Hollósi Sándort kérdeztük az árvízhelyzetről -

Az alábbi beszélgetés június 10-én, a Duna tetőzésének időszakában készült. A vízszint stagnálását látva megkönnyebbültünk, hogy a folyó nem emelkedik tovább, s bár a veszély még korántsem múlt el, egy kicsit azért fellélegezhettünk. **Hollósi Sándor**, a falu dunai szakaszának gátőre is jól tudta, hogy az árvízi helyzet még számos kihívást és meglepetést tartogathat, így csupán arra vállalkozhatott, hogy a tetőzésig eltelt időszakról tájékoztassa az olvasókat.

A vízszint tetőzése és az apadás kezdete után milyen veszélyeket rejt még magában az ár?

Ha az árvizek történetét nézzük, akkor megállapíthatjuk, hogy a legtöbb gátszakadás apadási helyzetben következett be, ezért továbbra is a lehető legéberebbnek kell lennünk. A töltés állapotának nem tesz jót, ha túl sokáig ki van téve a víz nyomásának, mozgásának, és akár át is ázhat. De mi ezekre a helyzetekre vagyunk kiképezve, hogy megvédjük a szakítástól, és szerencsére a község lakosságára, vezetésére is tökéletesen számíthatunk a munkában. A tetőzés valóban nem jelenti egyben a nyugalmat is, de a töltések ennél nagyobb terhelésre vannak építve, így ezt a teherterhelést ki kell bírniuk.

A viszonylag problémamentes helyzetet a Bős-Nagymaros miatti vízvédelmi intézkedéseknek köszönhetjük? Magyarán, ha nem lett volna a töltésmagasítás, most úsznánk?

A választ azzal kezdem, hogy ha a nagymarosi duzzasztó megépült volna, jóval magasabban lenne a Duna állandó vízszintje. Ezt úgy tudnám érzékeltetni, hogy elképzeljük a kanális utáni, Karva felé vezető töltésrészt, melynek oldala betonlapokkal van kirakva. Ez azért történt, mert a víz azt valószínűleg állandó jelleggel mosta volna. Ún. árvízi jelenségek (átmosás, talajvíz stb.) azonban csak minimális mértékben jelentkeztek volna, mert például a talajvíz emelkedésével szemben kiépült a töltésekkel párhuzamosan futó kanális. Ez nálunk az Ástvány alatt, valamint a gátörház előtti és utáni szakaszon látható. A kanálisrendszert a csenkei szivattyúteleppel kötötték össze, ami az átfolyt vizet a Dunába nyomta vissza. Most félig tele vannak ezek a kanálisok, ami jó, mert ellennyomást jelent a

túldalton. Szivattyúzni nem szabad, mert az újra benyomuló víz kimosná a töltés anyagát. Mi lenne most, ha nincs annak idején gátmagasítás a faluban? Nem biztos, hogy közvetlen veszély fenyegetné most a községet, mindezenre jóval nagyobb erőket mozgósítanak a védelmére, s nem lehetne azt – mint most tesszük – falusi szinten megoldani. Árvízkor az alacsonyabb töltések magasztására megvan a megfelelő technológia, és „országos” mozgósítással valószínűleg akkor is el lehetne kerülni az árvizet, ha nem lenne ilyen magas a töltés. A veszély persze jóval nagyobb lenne, és jobban félnénk, mint most.

nyabb töltések magasztására megvan a megfelelő technológia, és „országos” mozgósítással valószínűleg akkor is el lehetne kerülni az árvizet, ha nem lenne ilyen magas a töltés. A veszély persze jóval nagyobb lenne, és jobban félnénk, mint most.

Említették az árvízi jelenségeket. Ezek közül melyek jelentkeztek most Mocson?

Buzgár – vagyis a töltések túldalán, alulról jelentkező vízfeltörés – csak néhány kisebb van, ami nem számottevő. Az átszivárgás már jellemzőbb probléma, de azt is kezeljük. Az átszivárgás a vízszinttől néhány méterrel lejjebb, a töltés túldalán jelentkezik. Mivel – a buzgárral ellentétben – nem mossa magával a töltés szemcsés anyagát, ezért önmagában nem veszélyes. Nem szabad betömöködni őket, hanem zsákokból függőlegesen épített támfalakkal kell megerősíteni a védművet. Ez történt a Kis utca végén, ahol túl meredek a töltés, ezért ilyen homokzsákos erősítésre volt szükség. Ha a szivárgás esetleg anyagot hozná magával –

mindig ez a veszélyes – akkor filtrációt tennénk rá, ami ezt akadályozza. Ha nagyon sokáig van kitéve a töltés ázásnak, akkor sajnos az egész védmű masszává válik, ami átszakadhat.

Mindezekből jól látszik, mennyire fontos, hogy a házainkat védő töltés kifogástalan állapotban legyen. Nem egyszer kerülök vitába a lakosokkal, mikor a töltésre, vagy közvetlen mellé fát szeretnének ültetni. Ez az egyik legkomolyabb veszedelem! A fák gyökere messze nyúlik, s a gyökerek mellett a víz könnyen megtalálja az utat a túldalra, átmossa a szemcséket és szakadás lehet a vége. Hasonló ok miatt nem szabad gödröt ásni a túldalton, na és persze a vakondok, meg a kaparó kutyák sem könnyítik meg a gátőr életét.

Az egyik legkülönösebb védelmi intézkedés a határban épített nyúlgát volt. Elmondanád miért volt erre szükség?

A Duna vízgyűjtő területéről van szó, ahol a magas terepviszonyok miatt már nincs töltés a kanális mellett. Most viszont olyan magas a Duna, hogy mégis kiöntött a víz a kanálisból, és állítom, ha nem lépünk idejében, meg is találta volna az utat a falu felé, mivel az a pont, ahol a gátat építettük, a falu átlagos szintjénél 6 méterrel magasabban fekszik. A Duna így a „kertek alól” támadott volna, ahonnan senki sem számít rá. Megkerestük a legmagasabb és legszűkebb pontot, oda építettük a nyúlgátat. A község és az önkéntesek ennél a feladatnál is rengeteget segítettek, a munka zökkenőmentesen folyt este kilenctől egész hajnalig. A vállalatom nevében itt szeretném megköszönni az önkénteseknek és a község vezetésének az áldozatos munkát. Ennyi segítő kéz, és ilyen példás összefogás ritkán tapasztalható, mint most Dunamocson!

Nemzeti összetartozás és Magyar Kapu

- Az MKP helyi szervezetének munkájából -

Május 19-én a Magyar Közösség Pártja évközi rendes taggyűlést tartott, melynek két kiemelt témája volt. Egyrészt a *Nemzeti Összetartozás Napjának* méltó helyi megrendezése, másrészt egy ún. „Magyar Kapu” községünkben való felállításának indítványa, mellyel kapcsolatban a jelenlévők szintén határozatot fogadtak el. Mindezek kapcsán kértünk tájékoztatást **Vörös Szabolcstól**, az MKP helyi szervezetének elnökétől.

A Nemzeti Összetartozás Napja azóta már mögöttünk van, a dunamocsi megemlékezésre június 1-jén került sor...

Az időjárás sajnos nem fogadott a kegyeibe minket, délutántól folyamatosan zuhogott az eső, de a megemlékezést így is megtartottuk a kultúrházban. Később megtudtam, sokan otthon maradtak, mivel sajnos elmulasztottuk a hirdetésben közölni, hogy rossz idő esetén sem marad el a rendezvény. Jövőre majd erre is gondolunk. Viszonylag tehát kevesen voltunk, de talán nem is ez a lényeg, hanem, hogy beszéljünk a magyarság létkérdéseiről, kinyilvánítsuk a felvidéki magyar közösség akaratát és minden évben megtartsuk ezt a számunkra nagyon fontos alkalmat.

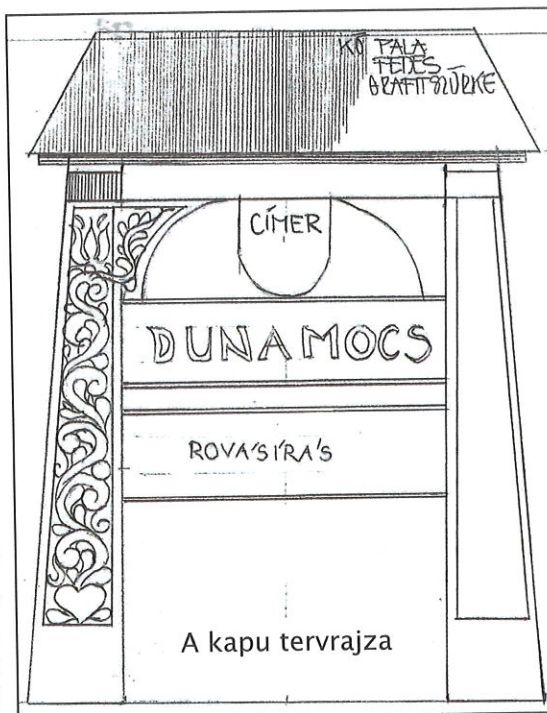
Te miben látod e nap jelentőségét?

Elsősorban arra hivatott ez a nap, hogy az 1920-as békediktátum aláírásának évfordulóján nemzetünk határokon átvélt egységére emlékezzünk. Tudatosítsuk, hogy sokan vagyunk, még ha határok szabdalják is szét a nemzettestet. A térképen lehet, hogy nem, de lélekben egységes a magyarság. Éljük át ezért az összetartozás örömet és ezt a köteleket igyekezzünk egyre szorosabbra és szorosabbra fűzni. A köteleket erősítik mindazok, akik autonómiára várnak, azok akik felveszik a magyar állampolgárságot, akik magyar iskolába adják gyermeiket, és azok is akik magyarul imádkoznak, vagy akik gyönyörű magyar nyelvünk használatát követelik a közéletben. Szóval nincs időnk Trianonon búslakodni, mert a nemzet újraegyesítése elkezdődött! Mindezt elmondtam a megemlékezésen, ahol Borsó Ákos, a gútai Via Nova Ifjúsági Csoport elnöke elszavalta Wass Albert „Üzenet haza” c. versét, és a polgármester úr szintén megosztotta a jelenlévőkkel gondolatait. A trianoni döntés igazságtalanságáról beszélt és a magyarság összetartozásának fontosságát emelte ki. Rámutatott, hogy

mi, dunamocsiak ezt konkrét formában a süttőiekkel való kitűnő, és egyre szorosabbá váló testvértelepülési viszonytal bizonyítjuk. Nagyszerűen

sikerült például a mocsi és süttői iskolások részvételével a közelmúltban rendezett 10 napos karvai tábor, ahol barátságok, talán még szerelmek is szövődtek. Szintén történelmi jelentőségű előrelépés, hogy ma már rendszeresen a Dunán keresztül, csónakokkal látogatjuk egymást. Az egy órás, ötven kilométeres autózásból így ötperces csónakázás lett, ami

gyorsabbá, egyszerűbbé, olcsóbbá – és így remélhetőleg gyakoribbá teszi a

kölcsönös látogatásokat. Így épül újra az az ezer szállal kötődő, élő kapcsolat, ami Trianon előtt természetes volt Süttő és Dunamocsi között.

A beszédek és a műsor után terveztük a koszorúzást, ami sajnos az időjárás miatt elmaradt. A koszorúkat később helyeztük ki a múzeumkert kettős keresztéhez.

A taggyűlés másik pontja az ún. „Magyar Kapu” felállításának terve volt. Miről is van szó tulajdonképpen?

A lényeg, hogy a dunamocsi MKP egy rovásírással, faragott műalkotás elhelyezését tervezi falunk egy olyan pontján, amely az átutazók számára is jól látható. A gerendákból faragott, tetővel rendelkező kapun rajta lenne községünk neve megszokott latin betűkkel magyarul, valamint rovásírással is, tehát az alkotás a magyarságot szimbolizálná. Világosabban fogalmazva azt akarjuk, hogy mindenki lássa, ez egy magyar falu, ami mindig is az volt és az is marad. Jelenleg úgy gondoljuk, felállításának legmegfelelőbb helye a temető Radvány felőli sarkánál, az út túloldalán található spicc lenne, vagyis a főút és a Belső falu felé kanyarodó régi főút által bezárt, háromszög alakú térség. A jelenleg ott található kőtábla a helyén maradna. Szeretném hangsúlyozni, hogy magyar, és nem székely kapuról beszélünk! Ez a tetővel rendelkező kapuforma réges-régen a magyarság közös kincse volt, mindenhol használták, csak hogy az 1780-as években kijött II. Józsefnek, a kalapos királynak a rendelete, amely megadózott minden tetővel rendelkező építményt. Magyarországon így gyorsan leszoktak a használatáról, míg Székelyföldön megmaradt, hiszen a székelyek a határvédelmi feladataik miatt adómentességet élveztek. Ezt csak azért mondtam el, nehogy félreértés legyen – mi nem székely kaput szeretnénk állítani Dunamocsra. Egyébként ezt a kapuformát – tudtam meg a szakavatott fafaragótól – külföldön mindenütt magyar kapuként emlegetik.

Sokan a rovásírást is a székelyekhez kötik...

Pedig az egész magyarság ősi írásmódjáról van szó, ami a kapuhoz hasonlóan a székelyeknél maradt használatban legtovább. Egyébként a komáromi Duna Menti Múzeumban is őriznek rovásírásos emléket, egy ősi lándzsahegyet. Én nem vagyok a rovásírásban kompetens, ezért inkább barátomtól Salgó Gabriellától idéznék, aki diplomamunkáját ebben a témában írta: „A magyar rovásírás nemzeti, kulturális és néprajzi örökségünk. Maga a fogalom nemcsak egy betűkészletet rejt magában, hanem a magyar nemzet múltjának bizonyítékaként is szolgál. Megőrzése, felelevenítése és ápolása lehetőséget kínál a magyar nemzet identitásának megerősítésében. A rovásírás legnagyobb jelentősége, hogy térben és időben összefogja a Kárpát-medence magyarságát.” A rovásírás tehát a magyarság összetartozásának

A komáromi lándzsahegy

kifejezője, ezért is szeretnénk, ha falunk neve ezzel az írással szerepelne jól láthatóan a kapun.

Miből gondoltátok fedezni a költségeket?

Az önkormányzatot nem szeretnénk terhelni, ezért a párttagok segítségével, illetve a falu lakosságát megszólítva próbáljuk a pénzt előteremteni. Támogatói jegyeket („tégla-jegy”) bocsátunk ki, egyenként 5 euró értékben, melyeket nálam (telefon: 0907 378 081) és Jókai Andreánál (telefon: 0907 498 181) lehet megrendelni. A jegyek esztétikus kivite-

lezésűek lesznek, alkalmasak arra, hogy a támogatók eltehessék emlékébe. A tagság a gyűlésen úgy döntött, hogy magára vállalja a költségek jelentős részét azzal, hogy minden tag 4 darabot vásárol ezekből a jegyekből. Mivel ez a tagsági tétel még nem elég a finanszírozásra, ezért nagyon számítunk a lakosság támogatására is. Reméljük, sokan szimpatizálnak majd a kezdeményezéssel, és sokan felismerik, hogy egy örök értéket teremtünk közösségünknek, az ügy jelentőségéhez képest tulajdonképpen csekély ráfordítással. Kérjük, hogy az adományokat ez év december 31-ig juttassák el a nevezettekhez! A műalkotást, melyet Smidt Róbert, szőgyéni fafaragó készítene, 2014. augusztus 20-án szeretnénk felavatni. Az MKP nevében köszönöm minden kedves dunamocsi támogatását!

Budapesten jártunk

2013. május 11-én, iskolánk 24 tanulóinak nagy élményben volt része. Részt vehettek a külföldi magyarok részére szervezett harcművészeti bemutatón. A rendezvényre a Magyar Wing Tsun Egyesület elnökének, **Máday Norbert** úrnak a meghívására érkezünk, a radványi iskola igazgatójának **őzv. Tárnok Tildának** a közvetítésével. A rendezvény fővédnöke **Dr. Simicskó István**, sportért és ifjúságért felelős államtitkár volt.

A különféle, elsősorban önvédelmet szolgáló harcművészeti elemeket, tanulóink aktívan is begyakorolhatták az ott jelenlévő mintegy száz harcművész segédletével. A program részeként **Nagy Csaba** tárogató művész nyugozta le a közönséget. Ugyancsak magas színvonalú volt **Dizseri András** szavalata. Az előadók magyar

nemzeti érzelmünket, lelkületünket gazdagították. Felnőve a magas mércéhez, kiváló énekléssel hódította meg a jelenlévők szívét a rögtönzött kvartett, melyet a három

Sándor testvér - Lajos, Mátyás és Eszter - és **Máday Csenge** alkotott. Külön élmény volt látni **Pézsza Tibor** kardvívó olimpiai bajnok bemutatóját és hallani tanácsait arra vonatkozólag, hogy bizony szép eredményeket csak szorgalmas, becsületes, kitartó munkával lehet elérni. A rendezvény befejezéséig megtekinthettük a Hadtörténelmi Intézetet és Múzeumot, amelynek tárlatvezetője maga **Máday Norbert** úr volt. Tanulóink tisztességgel, méltón képviselték iskolánkat. Jutalomképpen, úgymond ráadásként, hazafelé jövet megálltunk a Westend plázában. Ott különféle gasztronómiai finomságokkal

kényeztettük magunkat. Ennek végén örömmel nyugtáztuk, hogy senki sem vett el az - átlagos dunamocsi ember számára - irdatlan tömegben.

A budapesti út mindenki számára felejthetetlen és tanulságos volt. Jó érzéssel, a viszontlátás reményében gondolunk a szervezőkre, előadókra.

Bábi Tibor

Kozmetikai kezelést vállalom, igény szerint házhoz is megyek!

Katona Melinda Tel: 0905 721 230

3D műszempilla hosszabbítás 20 eur

Konfirmáció, 2013

Gula Tibor, Bargel Dávid, Lajos Kristóf, Dobai Kinga, Vasas Mihály gondnok, Dobai Sándor lelkipásztor, Boros Aranka, Egyeg Vilma gondnok, Csicsó Ferenc, Tallósi Ákos

Az Úr Jézusnak a mennybemenetelekor elhangzott missziói parancsát: „Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népeket, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon, a világ végezetéig” – őseink komolyan vették. Így a történelem legvadabb egyházellenes időszakában is hűségesen ragaszkodtak az áldozócsütörtöki konfirmációhoz. Ezt a nemes hagyományt őrizzük gyülekezetünkben ma is. Május 9-én hét ifjú testvérünk tett

identitásunkat, legyen szó a **hitünk**ről, vagy édes **anyanyelvünk**ről. A kettőt bármennyire szeretnék sokan – nem lehet szétválasztani. Ahogy nem elég formálisan – látszatra magyarnak lenni, úgy nem elég formálisan – látszatra kereszténynek lenni. Az ember vagy a Mennysors, vagy pokol felé halad. Középút nincs. Mennyei Urunk adjon elegendő bölcsességet fiataljainknak, hogy minden kísértéssel szemben legyen erejük megmaradni – szent esküjükhöz híven – a helyes úton.

Dobai Sándor

... és 1941

A konfirmáció alkalmából egy réges-régi agenda fotóját is megosztjuk az olvasókkal, amely 1941-ben készült, s amelyen az 1927-es születésű gyerekek körében a presbitereket és a lelkipásztort láthatjuk. A fotó különleges értékkel bír, és nem csak kora folytán, hanem mert valószínűleg nincs több olyan felvétel Dunamocson – sem régi, sem új – amely az ágendázókat az előjárókkal együtt mutatja! A fénykép Kelemen Kálmán tiszteletesnek köszönhető, aki szenvedélyes fotós volt, és igyekezett minden jeles alkalmat megörökíteni. A régi típusú gépet a tiszteletes úr a fotó készítésekor beállította, majd maga is a többiek közé sietett, hogy rajta legyen a képen.

A gyerekek névsora, felső sor: Mocskos Béla, Egyeg Ferenc, Bacskor Erzsébet (Persei Jenőné), Fülöp Julianna (Mázsar Jánosné), Tárnok Erzsébet, Papp Janka (Papp Lajosné), Sándor Margit (pati bejáró), Vörös Irma (Margit Ferencné), Lajos Jolán (Vörös Gyuláné), Bellabás József. Középső sor: Kis Béla, Margit Emma, Lukács Julianna, Jókai Erzsébet (Baranyai Gyuláné), Herceg Emma (Mellék Istvánné), Gál Ilona, Hevő Jolán (Kis Józsefné). Alul: Kis Ernő, Vasas Lajos, Patkány Béla, Fűrő László, Margit András, Santa Gyula, Csehi Béla. Felnőttek balról: Gacsai Lajos János presbiter, Bábi János presbiter, Hollósi József kurátor, Kelemen Kálmán lelkipásztor, Fekecs Ella igazgató tanítónő, Bíró Camilló tanító (rektor), Szenczi Béla kurátor, Egyeg Ernő presbiter, Csehi István presbiter, Czibor Lajos József presbiter. Fölöttük az 5 férfi: Santa János, Bellabás András, Bábi Gyula, Margit András, Zámbo Béla.

Elsőáldozás

A Jóisten mosolygott ránk a nap melengető sugarai által június első vasárnapján, amikor Dunamocson szentmisére hívott a katolikus templom harangja. Ünnepra készültek a dunamocsiak, különösen **Komáromi Tamara** és **Rehák Lili**, a dunamocsi alapiskola lelkes hittanosa, egész családjukkal, hiszen először járultak az Úr asztalához. Kónya Mária marcelházi lelkiatya szentbeszédében a hit fontosságát hangsúlyozta, és továbbra is buzdította a gyermekeket, hogy bár a gyönyörű fehér ruhájukat majd levetik, a lelküket mindig ilyen szép fehérén hozzák Jézus elé. Örömmel és boldogsággal telt meg a jelenlevők szíve is, ahogyan az a köszöntőben elhangzott. Az Úr áldása kísérfje őket!

Csörgő Mária, hitoktató

Süttői és dunamocsi iskolások közös táborozása

25 dunamocsi és 25 süttöi diák kilenc napig együtt táborozott Karván, 8 pedagógus és egy drámapedagógus vezetésével. A tábor az Európai Unió „Youth in Action – Fiatalság Lendületben” elnevezésű pályázati kiírásának keretében jött létre. Dunamocs és Süttő polgármesterei tudatosan keresték a módját, hogy a két község fiataljait közelebb hozzák egymáshoz, hogy személyes, baráti

hogy a szakmai programok mellett, az esti szalonnasütéskor, kiránduláskor – remélhetőleg – életre szóló baráti kapcsolatok szövődtek a süttöi és a dunamocsi gyerekek között. A program része volt két közös kirándulás is, melyek során idegenvezetővel végigjárták Révkomárom nevezetességeit, majd Gútán megnézték a vízimalmot. A másik kiránduláson Süttöre látogattak

Szemszöguinkből

Megérkeztünk bőrdöfölkkel, ismerkedtünk nagy örömmel. Fejünkben sok név megmaradt, mint chipses zacskó az ágy alatt. Másnap a falut néztük meg, Köszöntöttek a polgármesterek. Ettünk sok lepényt - édeset, sósat, nagy örömmel néztük meg a látnivalókat.

Süttőn a tornaterembe mentünk, később márványköveket néztünk. Lőttünk ijjal, dobtunk csillagot, hazajöttünk és pihentünk nagyot. Tanultunk színjátszást, játszottunk sokat, megismertük a drámapedagógusokat. Hallgattunk volna zenét, jó sokat, de nem tudtuk, mert elkobozták a telefonokat.

Írtunk verseket, nem keveset, azzal támogattuk a csapatszellemet. Búcsúban a Twisterbe beültünk, utána egész nap émelegyedtünk. Kedden jártunk falut, várost, majd összehasonlítottuk ezt a párost. Voltunk jurtában, sértettünk szellemet és a lábszag is bőven ellepett.

A bácsi még füstölgőt is égetett, de esetünkben ez nem sokat segített. Az elején egymástól idegenkedtünk, de a végére jó barátok lettünk.

Most már tudjuk, hogy a Duna nem elválaszt, hanem összeköt, ezért kérjük, támogatásáért ismétlődő táborötletünk!

kapcsolatok épüljenek ki köztük. Ez a legjobb módja annak, hogy hosszú távon újra kiépüljön egy igazi testvértelépülési kapcsolat, hogy a két falu közt a kötelék működő, élő legyen. A tábor szakmai része a drámapedagógia köré épült, ami azt jelenti hogy a tanulási feladatokat játék, színjáték keretében sajátították el a tanulók. A kilenc nap alatt a diákok ezeket a feladatokat remekül elvégezték, de legalább ilyen fontos,

együtt, melynek fontos részlete volt, hogy a diákok és pedagógusok néhány perc alatt, csónakkal utaztak egyik községből a másikba a Karva és Látatlan közt működő személyi komppal. A tábor összköltsége 15.000 € volt, amit teljes egészében az uniós alap térített.

A tábor nagy sikerét mindennél jobban bizonyítja a gyerekek saját készítésű verse, melyben élményeikről számolnak be:

Mocsi gyerekek a Komáromi Napokon

Már nagyon várták a fellépés napját... Izgatottan számolták, mennyit kell aludni, hogy felléphessenek Komáromban.

Végre eljött a nagy nap: április 29., hétfő 10:00. Ekkor lépett fel ugyanis a „Komáromi Napok” rendezvénysorozatán belül a Jókai Ligetben a hetényi Tarczy Lajos Alapiskola Gólyaláb színjátszó csoportja, a Tábita bábcsoport és a Kis Verőcke néptáncsoport, köztük mocsi gyerekek is.

Először a bábosok produkcióját láthatta a közönség. A bábjáték Noé szerepében a **Juhász Adalbert Áront** hallhatták, aki már nem először mutatta meg tehetségét Écsi Gyöngyi néni bábcsoportjában. Majd az iskola Gólyaláb színjátszó társulatának a „Vitéz szabólegény” c. mesejátéka aratott sikert, mellyel a kis színészpalánták a tavalyi iskolaévben a „Duna Menti Tavasz”-on is képviselték

az iskolájukat. A főszerepben **Hollósi Csaba** kitűnő alakítását csodálhatták kicsik és nagyok. A rutinos szavaló Csabi hangját egészen Dunamocsig

lehetett hallani. Teljes átéléssel formálta meg a szabólegényt. Igazi vitézként „hetet egy csapásra” győzte le a hatalmas óriásokat, a végén pedig elnyerte jutalmát, a királylány kezét. Kotiers Éva tanító néninek hála a többi kisdíák is bizonyította rátermettségét.

A fellépést a Kis Verőcke néptáncsoport zárta. Itt már a legkisebbek is megmutathatták tehetségüket. **Lajos Ábel** a hetényi Hovany Dórikát vitte táncba, a **Kocsis testvérek, Dórika és Ádám** pedig együtt ropták a táncot, szüleik, nagyszüleik nagy-nagy öröme.

Köszönet és hála a szereplőket felkészítő pedagógusok lelkiismeretes, szeretetteljes, minőségi munkájáért, akik a darabokon keresztül igazi értékekre mutatnak rá. A bábozás, a színjátszás, a néptánc segítségével nevelnek hitre, szeretetre, emberségre, toleranciára, empátiára. Mert erre igenis szükség van! Örülünk, hogy Csaba, Áron, Ábel, Dóri, Ádám csoporttársaikkal mindezt megkapják. Köszönjük a gyerekek munkáját, további sok-sok fellépési lehetőséget! Jövőre, veletek, ugyanott a Komáromi Napokon!

Kocsis R. Ildikó

Szent István Lovagjai

Nagy izgalommal indultunk a június 1-jei szombati napnak, ugyanis az esztergomi Szent István Lovagjai elnevezésű történelmi vetélkedőn vettünk részt. A résztvevő csoportok tagjai a lovagok szerepét töltötték be, akiket Szent Istvánnak és Gizellának beöltözött emberek köszöntöttek, és azt a megbízást adták a lovagoknak, hogy hozzák el nekik a koronát Rómából.

Nekünk először be kellett mutatnunk az általunk készített színdarabot, melyben a falunkban talált hajfonatkorongokról számoltunk be. Utána elindultunk „Róma felé”. Voltak különböző megállók, melyek nagyon izgalmas dolgokat fedtek fel előttünk. A 11 megállóból 9 teljes pontszámra sikeredett, aminek nagyon örültünk. A megmérettetéshez tartozott az íjászkodás, illetve a csatacsillaggal és kelevézzel való dobás.

Úgy vettük észre, elszántságunkkal elnyertük a zsűritagok figyelmét, akik el is neveztek minket dunamocsi amazonoknak.

Voltunk a Keresztény Múzeumban is, ahol festmények segítségével kellett megoldanunk a kapott feladatokat, amelyek nagyon izgalmasak voltak. Miközben ezeket oldottuk, fel-alá járkálhattunk a galériában a gyönyörű képeket csodálva.

Voltunk a Bazilikában, ahol tanulmányoztuk a hatalmas oltárképeket, és különböző szobrokat is megcsodálhattunk. Kétszer is megmásztuk a Macskalépcsőt, amelyen pogánynak beöltözött emberek kérdésekkel bombáztak minket. Nem kevés büszkeségünkre az összes kérdésre gyorsan és jól tudtunk reagálni. Továbbhaladva találkoztunk udvarhölgyekkel, udvari bolondokkal, harcosokkal, apácákkal, szerzetesekkel, valamint Asztrikkal és Szilveszter pápával is.

Eljött az eredményhirdetés pillanata. Nagy örömmel fogadtuk, hogy a 2. helyen végeztünk, ezzel mi lettünk a legjobb felvidéki csapat! Csapatunk tagjai: Banai Tóth Kincső, Kele Fanni, Nagy Emese, Rácz Fanni.

Sidó Emese

HÁZHOZ MEGYEK - MEGSZERELEK, BESZERELEKI

Vízvezeték, fűtés, villany szerelése, javítása és átalakítása gyorsan és kedvező áron! Lakatos munkát is vállalok.

Zajos Ferenc

DUNAMOCSS, Belsőfalú 143. Tel: 0949 167 191

a vár védőinek ellátására.

A falunkban történt legjelesebb harci esemény is a Páhókhoz kötődik. 1849 februárjában Esztergom éppen a császáriak kezén volt, s a városparancsnok, Horváth ezredes egy gőzhajón gránátos alakulatot küldött felfelé a Dunán, hogy elfogják **Palkovics Károlyt**, Kossuth kormánybiztosát, aki a két szomszédos faluban, Karván és Radványon volt földbirtokos. A hajó Mocsig jutott, ahol a Páhóknál állomásozó tüzérek néhány ágyúval tüzet nyitottak rá, s a szétlőtt hajó kénytelen volt kikötni a túloldalon, nem tudva folytatni küldetését. Palkovicsot különben a szabadságharc bukása után halálra ítélték, de az utolsó percben 12 év várfogságra változtatták az ítéletet. Ebből 4,5 évet letöltött a munkácsi és komáromi várban, majd karvai birtokára internálták, melyet évekig nem szabadott elhagynia. A szabadságharc bukása után Esztergom megyét újra osztrák csapatok szállták meg. Kijárási tilalmat rendeltek el, hirdeményekben, dobszó útján közltek a lakossággal parancsaikat. Katonák járőröztek a falvakban, fegyvert, bujkáló honvédeket, 48-as emlékeket kerestek. Megkezdődött a bosszú, az önkényuralom.

Bellabás János községi bíró kényelmetlen helyzetbe került, hiszen a forradalom híveként most a császári hatóságok akaratát kellett kiszolgáltatnia. A császári biztos parancsára 1849. október 16-án jelentést fogalmazott meg, melyben ez állt: „A faluban semmi idegen személy nem tartózkodik azon honvédek közül, akik részént Görgey, részént Bem, részént pedig a komáromi várból hazajöttek, s fegyverét vagy lovát egy sem hozá haza.” Nem csoda, hogy a bíró kényelmetlenül érezte magát, hiszen jól tudta, hogy a Mocsolya pincéiben és magánházaknál is rejtettek bujdosó honvédeket, a hatóság félrevezetéséért pedig fővesztés járt. Két honvédtiszt a Faluvégen lakó **Tücsök család** padlásán

húzta meg magát, s mikor paraszti ruhában, titokban elhagyták a házat, azzal búcsúztak, hogy amint lehetséges lesz, visszajönnek elrejtett tiszt egyenruhájukért.

Bellabás János szabadulni akart kényelmetlen tisztségétől, ezért lemondott. 1849. november 1-jén a császári biztos jelenlétében került sor a bíróválasztásra, melyen a császári biztos a régi bírót akarta újráválasztatni, ezért megint őt jelölte a tisztségre. Bellabás Jánosnak csak úgy sikerült elkerülnie újráválasztását, hogy megkérte a választásra összehírt elöljárókat, hogy még jelöltetése esetén se szavazzanak rá. A császári biztos kénytelen volt letenni tervéről, és **Fülöp Istvánt** nevezte ki bírónak. Esküdtként a bíró mellé – mai szóhasználatul élve ez volt a képviselő testület – **Antal István, Bellabás János, Szalai János, Zajos Ferenc, Lajos István, Nagy Ferenc, Gáspár Ferenc és Nagy József** került.

1849 decemberében már Fülöp István volt kénytelen kihelyezni a falu öt pontján azt a rendeletet, amely a rögtönítelő bíraskodás bevezetéséről tájékoztatót: „Azok, akik a pártütéshez szító nemzetőrség egyenruháját, vagy a magyar köztársaság jeleit úgymint háromszínű szalagot, vörös tollakat és hasonló jegyeket kalapjukon, vagy máshol viselni merészkednek, mint ezáltal a lázadásra ingerlők haladéknélkül rögtönítelő bíróság elé állítani és agyonlővetetni fognak.” Meghurcolták a forradalom ügyének lelkes helyi hívét, Csima István plébánost is, akit az osztrákok elfogtak, s hadi törvényszék elé állítottak. Csak ügyes védőbeszéde és jóakaróinak közbenjárása mentette meg az életét.

A faluban ezekben a hónapokban rendszeresen voltak császári és cári katonák beszállásolva. Fülöp István bírónak kimutatást kellett felterjesztenie arról, hogy hány katonát és hány lovat tud a község

elszállásolni. A katonák aztán sokszor visszaéltek hatalmukkal, s az ellátáson felül még további javakat rekviráltak a lakosságtól. Egy alkalommal az érélyes Fülöp István fellépett a hatalmaskodók ellen és négy cári katonát lefogott, akik birkákat és kenyeret koboztak el, és Szentpéterre szállíttatta őket. Erre hamarosan megjött az oroszok válasza, a falun 20–25 katonával áthaladó cári tisztt elfogta a bírót és Antal István törvénybíró, megkötözve Hetényre szállították, majd egy kis megdolgozás után szabadon engedték őket. A gyalog hazaballagott bíró és az esküdtek itthon közltek a lakossággal, hogy többé zsaroló katonákat letartóztatni nem mernek, mert azok a falu felgyújtásával fenyegetőznek.

A falu tehetetlenül viselte a megaláztatást, és talán arra gondolt, hogy a szabadságharc sok véráldozata hiábavaló volt. Hamarosan kiderült azonban, hogy a parasztság számára legfontosabbnak számító vívmányt, a **jobbágyfelszabadítást** tiszteletben tartja a császári hatalom. Mindez utat nyitott a szabad gazdálkodás, a saját földbirtokon való önálló munka és az ebből következő folyamatos gyarapodás előtt. Kialakult az **önálló és öntudatos gazdaember** típusa falunkban, amely büszke a birtokára, portájára, vagyonára, s az előrejutás lehetőségét egyedül a szorgalmas munkában, gazdaságának évről évre való lassú, de biztos gyarapításban látja. Ez a magatartás nyomta rá a bélyegét a község arculatára egészen az 1945–48 után bekövetkező gyökeres fordulatig, mikor a vagyonelkobzás, a független gazdálkodók bémunkássá való lefokozása örökre megtörte egy hajdan erős, öntudatos réteg, a magyar parasztság, s ezzel együtt a dunamocsi gazdák gerincét.

(A község történetével kapcsolatos konkrét adatok Böszörményi János kutatásaiból származnak)

FIGYELEM!

A hagyományos Kék Duna futás idén 5. alkalommal, június 22-én, szombaton kerül megrendezésre. Rajt és cél Dunamocs főterén, a felállított sátraknál. A sportolni, mozogni vágyók több táv közül választhatnak. Megrendezzük a nagysikerű ovis futást, valamint az alapiskolások számára a 400 méteres (1 kör a panzió és főtér körül), és az 1200 méteres (3 kör) távot. Minden diák ajándékot kap a célban, a dobogósok pedig szép érmekkel gazdagodnak, melyeket már megrendeltünk Dél-Afrikából! Lehetőség lesz 15 kilométert futni az öreg úton Karva új főteréig és vissza, valamint 5 km-t a kanálisig és vissza.

A rendezvényre több díszvendég jelezte részvételi szándékát, valamint egy TV-ből ismert „celeb” sportoló is (meglepetés!).

Legnagyobb elismerés azonban azoké lesz, akik életükben először teljesítik futva vagy gyalogolva az 5 km-t! Tegyük az egészségünkért, itt az alkalom! A közeljövőben rendszeres edzés, felkészülés indul az arra igényt tartóknak. Információ a községi hivatalnál elhelyezett információs táblán vagy személyesen nálam! (Kele Géza)

TrafPet
EZ+AZ

- tápok és állattenyésztési kellékek boltja

Tápok, eledelék és vitaminok kutyáknak, macskáknak, sertéseknek, csibéknek, tyúkoknak, halaknak, nyulaknak, galamboknak, lovaknak, halaknak, rágszálóknak és teknősöknek. Kellékek: póráz, nyakörv, samponok, bolhanyakörv, szalma és alom.

Aki befizeti a 2013. év ebadóját a községi kasszába, annak egész évben 5 százalékos engedmény jár minden kutyatápra és tenyésztési kellékre!

Tücsök Alfréd, Dunamocs 178 – a diszkont élelmiszerrel szemben. Mobil: 0905 863 025.

A II. világháború dunamocsi áldozatai

10. rész

Herzog Zoltán, Herzog

Teodóra: A család nem állt rokonságban a februári számban tárgyalt Herzog Miklóssal, Ernővel és Reginával. Herzog Zoltánék háza a mai községi hivatal helyén állt, a falu közepén elterülő tó, és a tó partján működő pálinkafőző, az ún. Rakis közelében. L alakú ház volt, melyben a lakás mellett a család hentesüzlete volt, az épület mögött pedig mészárszékét üzemeltették. Az üzletet és a mészárszékét az apa, Herzog Károly alapította, melyekben alkalmazottat nem tartottak, minden munkát a családtagok végeztek. A harmincas években, mikor Herzog Károly már idős volt, a munkának és az üzletvezetésnek a javát fia, Zoltán vette át, az idős családfő ettől kezdve már csak a boltban mérte ki a vásárlóknak a húst. Herzog Károly Mocson halt meg valamikor 1940 körül – felesége ekkor már régóta nem élt – és zsidó szertartás szerint helyezték végső nyugalomra. Szemtanuk szerint az elhunytat az udvaron terítették ki egy deszkára, megmosdatták, fehér ruhába öltöztették, majd zsidó szokás szerint gyalutlan deszkából készült koporsóba fektették. Ezután temetési menet kísérte ki a radványi út melletti zsidó temetőbe, ahol végső nyugalomra helyezték. A halotti imát a kaddist, legidősebb fia, Oszkár mondta el fölötté. A hozzátartozók a sírra nem virágot, hanem köveket raktak, melynek szokása az egyiptomi rabságból való szabadulás idejéből ered, amikor a sívatagban elhunytakat összehordott kövekkel takarták be, nehogy kikaparjék a vadállatok. A dunamocsi zsidó temető mellett volt a zsinagóga, ahová szombatonként nem csak falunk, hanem Radvány zsidósága is járt. Az arra járók ilyenkor az útig kihallották az imák mormolását.

Herzog Károlynak és feleségének öt gyereke született, Oszkár, Irma, Zoltán, Teodóra és József. Dóra, akit a visszaemlékezők szép nőnek mondtak, a vészkorszakig nem ment férjhez, anyja halála után a háztartást vezette és dolgozott az Öregúj szőlőben található szőlőjükben, ahol pincéjük is volt. A negyvenes évekre már csak Dóra, és a még szintén egyedül élő Zoltán volt otthon, mert Irma Kékkőre ment férjhez, Oszkár Nagysallóra került, a szűcsként dolgozó József pedig szintén idegenben keresett boldogulást.

A mészárszék és a bolt jó megélhetést nyújtott számukra, de nem tartoztak a tehetősebb dunamocsi polgárok közé. A helyiek emlékezete szerint a gazdákhoz hasonló, szerény életmódot folytattak. Konkurenciájuk is volt, Czibor hentes személyében. Zoltán kóser mészáros volt, ezért a zsidók mindig tőle vásároltak.

Főleg szarvasmarhát vágtak, meg időnként birkát – például szüretkor, amikor divat volt a fogyasztása – de a nem kóser ételnek számító disznót sohasem. A vágás műveletét valójában nem Herzog Zoltán végezte el, hanem az erre a célra kitanult és a feladattal megbízott, minden zsidó közösségben létező szakember, az ún. sakter (magyarul metsző). A zsidó szokások szerint az állatok kóser vágására csak neki volt joga, de ezután a feldolgozást már a mészáros végezte. Falunkban a sakter a Rektor közben lakó (Muszka János féle ház helyén) Weisz Izráel volt, ő vágta le nemcsak Herzogéknál a marhákat, de minden helyi zsidó családnál a szárnyasokat is.

A marha kóser vágására egy nagyon éles kése volt a sakternek, aki a vágás előtt mindig imádkozott. Ezután a műveletet egyetlen gyors és határozott mozdulattal hajtotta végre. Kése a másodperc tört része alatt elmetszette a fő ütőeret, a légcsövet, a nyelőcsövet és az idegeket. A műveletnek folyamatosnak kellett lennie, gyors, pontos, oda-vissza

A kép nem Mocson készült, de jó mintát nyújt ahhoz, hogy Herzog Zoltán mészárszékét is el tudjuk képzelni.

mozdulattal kellett végezni, megállni, nyiszalni nem volt szabad. A vágás után gondosan kifolyatta az állat véré, mert a vér fogyasztása tilos volt, majd felnyitotta a hasát és megvizsgálta a tüdőt és a belső szerveket. A beteges szín, a belső sérülések azt jelentették, hogy az állat nem kóser, azaz tréfli. A tüdő okozta a legtöbb problémát, mivel a marhák, ha valamikor megfáztak, annak nyoma maradt a tüdejükön, s ez csak a felnyitás után derült ki. A tréfli állatot zsidónak nem volt szabad elfogyasztania, ezért az abból származó húst Herzog Zoltán külön tárolta, s csak a keresztyének vásárolták meg.

A falubeli idősök még arra is emlékeztek, hogy a zsidók csak a marha elejét ették meg, a többi másoknak mérték ki nem kóser húsként. Egészen pontosan a 11. bordáig volt számukra hasznosítható az állat, melynek szokása a Bibliára vezethető vissza. Jákob kifecamította csípőjét az angyalokkal való küzdés közben, ezért az állat hátsó részét erre emlékezve nem

fogyasztották el. Herzogéknak nagy jégvermük volt az udvar hátsó részén, amit a dohány szárító is árnyékol, így a benne elhelyezett jégtömbök egész évben jól tartották a hideget. Baromfijaik voltak, más állatok nem, tejet a szemben lakó Lajos Andráséktól vették. A család nagyon jó viszonyban volt a falusiakkal, Zoltán legjobb barátai például Hollósi József, Rác János és Papp Sándor voltak, akikkel együtt járt a közeli Papp kocsmába. Zoli imádott olvasni, főleg a magyar irodalmat szerette. Megvolt neki az egész díszkötésű Jókai sorozat, és ezen kívül is rengeteg könyve volt, főleg magyar szerzőktől. Még az ebédet is úgy ette, hogy előtte volt a nyitott könyv.

Zoltánt nem katonának sorozták be 1942-ben, hanem zsidóként munkaszolgálatos lett az orosz fronton. Távozásakor testvére, Dórára bízta a házat és a könyveit. Mikor 1944 májusában a többi mocsai zsidóval együtt Dórá is kocsira rakták, hogy először a párkányi téglagyárban felállított gettóba, majd vasúton Auschwitzba vigyék, a szomszéd

Lajosékat kérte meg, hogy ügyeljenek a házra, amíg távol van. Előző nap rántást készített, hogy legyen majd a főzéshez, ha valahol út közben esetleg módjuk lesz összedobni valamit. Minden rosszra számítottak az elhurcoltak, de azt nem gondolták, hogy a biztos halálba mennek. Ha ezt tudják, minden bizonnyal elszöktek, elbújtak volna valahová. Ehelyett becsomagolták a megengedett mennyiségű holmit, és a kakastollas csendőrök vezényszavára engedelmesen felszálltak a kivezényelt gazdák szekereire. Leginkább az az önámító hír forgott köztük, hogy az Alföldre viszik őket a mezőgazdaságban dolgozni. Bízta Horthyban, a magyar államban, hogy nem szolgáltatja ki őket Hitlernek.

Dóra az elhurcoláskor kulcsra zárta a lakás és az üzlet ajtaját, s a kulcsot átadta Lajos Andráséknak. Másnap reggelre aztán a szomszédok arra ébredtek, hogy az elhagyott ház tárva nyitva áll. Már távozásuk éjszakáján valakik feltörték az ajtót, s elvitték az értékeket, köztük Zoli könyveit is. Csak az a göngyöleg gallérnak való prém maradt meg a szomszédoknál, amit a szűcsmester József adott át utolsó hazalátogatásakor megőrzésre. Lajos András lánya, Nagy Mancsi néni, a haláláig őrizte a göngyöleget.

Zoltán nem tért vissza a munkaszolgálatból, Dóra pedig Auschwitzból. Arról, hogy az 1940-es években már nem Mocson él – ezért az emléktáblán nem is szereplő – József, Oszkár és Irma túlélte-e az üldöztetést, nincs információnk.

Adatközlő: n. Nagy Margit, n. Persei Jenő.

Véget ért a kölyökfoci bajnokság

- Villáminterjú Tücsök Alfréd edzővel -

Hogyan értékeled a csapat tavaszi teljesítményét?

Ősszel két meccset nyertünk, ezt akartuk tavasszal túlteljesíteni. A célkitűzés sikerült, mivel háromszor hagytuk el győztesen a pályát, másrészt a vereségeink is szorosabbak voltak, mint ősszel. Perbetével és Izsával teljesen egy súlycsoportban voltunk, ellenük arattuk három győzelmünket, Izsát 7:5-re és 8:3-ra vertük, Perbetét 6:5-re. A többiekkel - Keszivel, Búccsal, Marcelházával - még nem tudtuk felvenni a versenyt. Azért sem, mert a mieink zöme a másodosok közül kerül ki, míg az ellenfelek többnyire 3.-4. osztályosokat vetnek be. De aki megnézi meccseinket, láthatja, hogy a gyerekek már nem birkákként szaladgálnak a pályán, hanem egyre tudatosabban játszanak.

Kiket emelsz ki közülük?

A legjobb egyértelműen Lajos Botond, aki szinte a hátán viszi a csapatot. Ő rúgta a legtöbb gólt, s hajt, küzd, meg nem áll, míg le nem fújják a mérkőzést. A többi alapember is kitett magáért, Csehi Krisztiánt, Keló Zolit, Farkas Alexet, Vasas Misit, Rácz Gyurit nem lehet kihagyni, rájuk épül a gárda. A többiek jól kiegészítették őket, s kivették a részüket a csapatmunkából.

Véget ért a bajnokság, hogyan tovább jövőre?

Hát ez az, ami a nagy fejtörést okozza a klub számára. Sajnos létszámproblémákkal állunk szemben a gyerekfocit illetően. A kölyökcsoportból többen kiöregednek - pl. Botond és Zoli is - és nem jön helyettük senki az alsóbb évfolyamból. Ha nem a kölyökcsoportot indítjuk, akkor az ún. iskolacsapat megalakítása jöhet számításba, csak hogy ők már nagypályán játszanak és legalább 15-16 ember kell hozzá. Bárhol is számolgatok, nagy nehezen összejön 12, de abba már beleszámoltam radványiakat is, akik Marcelházán játszanak. Törjük a fejünket, hogy ebben a helyzetben mi lenne a legjobb megoldás, mert azt szeretnénk, ha megmaradna Mocson a diákfoci. Ha legalább 5-el több mocsai focista lenne...

Csabi bajnok lett

A járási kölyökfoci bajnokságot két csoportban rendezik, s az A csoport élén Marcelháza, a B csoport élén Ógyalla végzett. A mindent eldöntő meccsen a két győztes csapat össze a bajnoki címért, s végül a marcelháziak diadalmaskodtak. A sikerben nem kis szerepe volt Hollósi Csabának, aki csapatkapitányként a döntőben 3 gólt rúgott. Végül megérdemelt jutalmként a képen látható kupát emelhetette a magasba.

A DFC LEGUTÓBBI EREDMÉNYEI:

Dulovce - Dunamocs 2:1, G. Bertók Zs.

Dunamocs - Pat 7:1, G. Lajos T. 2, Banai T. I., Sulák M., Pálik M., Bábi T., Bertók Zs. 2

Dunamocs - Hetény 3:3, G. Lajos T. 2, Banai T. I.

Madar - Dunamocs 2:1, G. Lajos T.

Dunamocs - Szilos 1:0, G. Pálik M.

A góllövőlista állása: Lajos T. 27, Pálik 8, Sulák 7, Bábi 6, Banai 5, Bertók 3, Gula 2, Nagy 2, Mácsadi 2, Lajos E. 2, Mázsár 1.

1	EKEL	29	18	4	1	111:16	76
2	PERBETE	29	17	7	5	62:36	58
3	DULOVCE	29	18	1	10	62:46	55
4	GÚTA B	29	17	3	9	77:48	54
5	FK ACTIV	29	13	3	13	84:63	42
6	KESZEGFALVA	28	12	5	11	52:48	41
7	BÁTORKESZI	29	12	4	13	51:43	40
8	HETÉNY	28	12	3	13	72:43	39
9	IZSA	29	10	8	11	40:50	38
10	SZILOS	29	11	4	14	49:66	37
11	DUNAMOC S	29	10	6	13	66:73	36
12	BÚCS	29	10	4	15	46:67	34
13	LAKSZAKÁLLAS	27	10	2	15	48:65	32
14	MADAR	29	10	2	17	36:75	32
15	PAT	29	8	4	17	45:102	28
16	TANY	29	5	2	22	42:102	17

HAJFESTÉK - AKCIÓ

SIMSIK ZSUZSÁNÁL A FODRÁSZATBAN JÚNIUS 1-jétől MINDEN HAJFESTÉK OLCSÓBAN KAPHATÓ.

pl. PALETTE COLOR 3,80 € - 3,00 €, PALETTE DE LUXE 4,90 € - 3,90 €, PALETTE PERMANENT 3,80 € - 3,00 €, PALETTE COLOR & GLOSS 3,20 € - 2,55 €, JOANNA 2,70 € - 2,15 €, WELLATON 3,40 € - 2,70 €, LONDA 3,30 € - 2,60 €.

Házhoz megy a készpénz gyorsan és diszkréten!

Tel: 0944/606 272.

PROVIDENT

